

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Udenrigspolitisk Oversigt

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1942

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

D. N. S. A. P.

Landspropagandalederen
Rosenvængets Allé 32

Informationsbrev

Juni 1942

Fortroligt.

Udenrigspolitisk Oversigt

Fra Foraars- til Sommeroffensiv.

Rundt regnet en Uge efter Indledning af den vældige tyske Offensiv paa Kertch-Halvøen indeholdt den tyske Hærberetning en ganske kort Meddelelse om, at tyske Tropper stod i haard Afværgekamp paa Fronten Øst for Charkow, hvilken By dog stadig holdes besat af de tyske Tropper. De nærmest efterfølgende Dage bragte Efterretninger om en yderligere Intensivering af dette Slag, der efterhaanden antog kæmpemæssigt Omfang, og som sikkert vil gaa over i Historien som *Tankslaget ved Charkow*.

I Begyndelsen saa det virkelig ud som om de bolchevikiske Planer skulde lykkes, fordi Marskal *Timochenkos* Styrker kunde notere visse Terrænvindinger. Disse rent lokale Fremskridt blev dog hurtigt standset af tyske Modangreb, og det gik efterhaanden som saa ofte før, at efter Sovjetrusserne med vanlig Mangel paa Hensyntagen til deres egne Ofres umaadelig Omfang, stilnede deres Angreb af, gik Initiativet samtidig og i stigende Grad over til de tyske Hærførere. Og her synes det foreløbig at ligge fast forankret.

Mange er de udenrigspolitiske Skribenter og Militærforfattere, som i de forløbne Uger, ja Maaneder, har spekuleret paa, naar og hvor den ofte omtalte tyske Foraars-offensiv vilde sætte ind. Som Forholdene har udviklet sig, tyder alt paa, at der slet ikke bliver Tale om nogen tysk Foraarsoffensiv i dette Ords bredeste Forstand, men langt snarere om en tysk Sommeroffensiv, der til sin Tid — sikkert inden længe — vil sætte ind med en saa overvældende Kraft, at det trods alt Kæmpeopbud fra Modstanderens Side vil være dem umuligt at dæmme op for den Syndflod af Ild og Staal, der til sin Tid vil hagle ned over og pulverisere de sovjetrussiske Linier.

Spørgsmaalet er da i anden Række *hvor* den bebudede tyske Generaloffensiv vil sætte ind, og Interessen samler sig her ganske naturligt i første Række om Fronten umiddelbart Syd for Moskva. I disse Omraader — Kaluga og Tula — findes allerede fra Czardømmets Tid meget betydelige Industrivirksomheder. Tula ligger midt i det store Brunkuldistrikt og er derfor saa nogenlunde uafhængig af Raastoftilførslerne fra Donetz og Krivoj-Rog. Men de forskellige Aktioner sigter videre. Den sovjetrussiske Charkow-Offensiv er sikkert desuden et Forsøg paa at hindre den tyske Sydhær i at gaa til et Angreb, der vilde bringe Kaukasus under dobbelt Ild. Da Foraaret hernede er begyndt langt tidligere end paa de nord-

ligere Afsnit, havde Bolchevikerne al Grund til at frygte for, at Tyskerne i Forbindelse med de rumænske og italienske Allierede vilde indlede en Offensiv mod Rostov, saaledes at Kaukasus vilde blive taget under Ild baade fra Nord og fra Syd (via Kertch).

Fra bolchevikisk Side er man selvsagt blevet overmaade betænkelig ved Udsigten til en storstilet tysk Offensiv mod Kaukasus. Herfra kommer ikke mindre end 95 pCt. af al den Olie, der produceres i Sovjetrusland, og denne Olie er lige vigtig for begge Parter: Rusland skal bruge den til Forsyning af sin stærkt mekaniserede Hær, Tyskland navnlig for at sikre Drivkraft til det industrialiserede ukrainske Landbrug med de Titusinder af Traktorer, der er nødvendige for at faa den fede, sorte ukrainske Jord til at give de Fold, der i saa høj Grad vil blive et Led i hele Europas Kornforsyning i det kommende Høstaar.

Det sovjetrussiske Hovedstød var beregnet paa at gaa søndenom Charkow for at afbryde Banelinierne mod Syd til Odessa og Krim, men Marskal *Timochenkos* gamle Modstander fra Moskvafronten i Fjor, Feltmarskal *von Bock*, saa straks Faren og parerede ved et succesfuldt Modstød.

To, der hader hinanden.

Der er fra gammel Tid Blod mellem disse to Hærførere, der maaske er de ypperste paa hver sin Side af den vældige Front. Det er næppe for meget sagt, at de hader hinanden som Pesten og vil gøre, hvad der staar i deres Magt for at ydmyge og ødelægge Modparten. Med sine kun 47 Aar har Bolcheviken Ungdommens Fyrighed og Hensynsløshed, mens den 62aarige Feltmarskal *von Bock* herimod stiller hele sin Erfaring fra et langt Krigerliv paa de mest forskellige Valpladser rundt om i Verden. Ikke alene har *Fedor von Bock* selv en overmaade fin Militæruddannelse, men han nedstammer fra en Slægt, der igennem utallige Generationer har tilhørt Hæren. Han er den fødte Soldat, der efter den sædvanlige Militærskoling under Verdenskrigen først kom til den tyske Kronprins' Generalstab, derefter hovedsagelig arbejdede paa de østrigske Fronter. Et Par Aar før Magtovertagelsen havde *von Bock* naaet at blive Generalmajor og snart efter øverste Chef for Værnekreds II (Stettin). Herfra avancerede han til Posten som Øverstkommanderende for Armégruppen i Dresden, i hvilken Egenskab han ledede Indmarchen i det daværende Østrig.

Saa kom det berømmelige 18 Dages Felttog mod det vildførte Polen. von Bock kommanderede her den nordlige Hærgruppe og indlagde sig herunder saa store Fortjenester, at han fik overdraget Kommandoen over den ene af de tre Hærgrupper, der nedkæmpede Frankrig og tvang det engelske Ekspeditionskorps til det herostratisk berømte »sejrrige Tilbagetog« over Dunkerque. Omkring Vaabenstilstanden blev han som Belønning udnævnt til Generalfeltmarskal og ved Begyndelsen af det russiske Felttog fik han overdraget Kommandoen over den midterste Hærgruppe. I denne Egenskab gjorde han sig især bemærket ved sit lynhurtige Fremstød mod Smolensk, og siden da har hans Stjerne steds været i Stigen.

Hans forbitrede Modstander Timochenko er en ukrainsk Bondesøn, der blev indkaldt ved Udbruddet af forrige Verdenskrig. Da Revolutionen hærgede Rusland med Baal og Brand tog han livligt Del i de blodige Udskjelser og avancerede hurtigt til Regimentschef, senere Divisionschef i Budjennys Kavalleri. Fra denne Periode stammer hans uudslukkelige Kærlighed til Rytteriet, og det er betegnende, at han under de voldsomme Kampe ved Charkow har sendt den ene Rytterafdeling efter den anden mod de tyske Panservogne og Flyvemaskiner, der selvsagt mejede dem ned for Fode. Men Timachenko er mindst af alt sentimental. Han nærer Asiatens ophøjede Foragt for Menneskeliv, hvilket Gang paa Gang gaar igen i Beretningerne om hans militære Operationer. Naar han i det hele taget til en Begyndelse har været i Stand til at opnaa visse lokale Fordele, skyldes dette udelukkende hans Ringeagt for Omkostningerne i Form af Menneskeliv. Han har haft vældige Formationer til sin Raadighed og har benyttet sig deraf i rigeste Maal.

I en ung Alder blev Timachenko øverste Chef for det hviderussiske Militæromraade, samtidig med at han kommanderede Militærdistrikterne Charkow og Nord-Kau-

I 1938 var han øverste Leder af de sovjetrussiske Operationer imod Polen, og efter den finske Vinterkrig blev han udnævnt til Medlem af det øverste Krigsraad. Endelig blev han for to Aar siden udnævnt til Voroshilovs Efterfølger som Folkekommissær for Sovjetunionens Forsvar. I disse to Aar har han gennemført vidtgaaende Reforme indenfor den sovjetrussiske Hær. Han genindførte Hilseligten og de militære Grader, samtidig med at han indskrænkede de politiske Kommissærers Magtomraade i meget betydelig Grad, hvad der selvsagt skabte ham en Del indflydelsesrige Fjender. Foreløbig har disse dog ikke været stærke nok til at rokke ved hans nu meget betydelige Magtstilling.

Det britiske Verdensrige i Likvidation.

Privattelegrammer til Pressen i de neutrale Lande lader stadig mere tydeligt skinne igennem, at Stemningen i England er væsentligt mindre optimistisk end blot for faa Maaneder siden. Og dette paa Trods af alle Chur-

chill-Taler og Udsendelser i den engelske Propaganda-Radio. I stigende Grad maa selv de førende engelske Blade optage Indlæg fra Læsere, der begynder at fatte det skæbnesvangre i den britiske Politik mellem de to Verdenskrige, og disse sagkyndige (og tildels usagkyndige) Betragtninger er det interessant at stifte Bekendtskab med, fordi de synes at genspejle den almindelige Opfattelse i disse Dages England.

Det sejrrige Japan.

Det vældige Søslag i Korallhavet er nu kommet saa tilpas paa Afstand, at man kan begynde at diskutere dets Følger. Det er da i første Række værd at notere, at den tidligere saa udprægede Optimisme i Australien nu har givet Plads for en udpræget Pessimisme, hvilket ogsaa synes adskilligt bedre funderet i Virkeligheden. Ganske vist paastaas det, at Australiens Forsvarstilstand har bedret sig noget, men i samme Aandedræt indrømmes det, at Landet maa gøre sig de største Anstrengelser for at fremskaffe nyt Krigsmateriel, i første Række Flyvemaskiner. Søslaget i Korallhavet har været et saadant Chock for den australske Offentlighed, at den endnu ikke har forvundet det.

Endnu alvorligere tegner den militære Situation sig for de allierede Styrker i Sydchina. Efter at der er udsendt officiel Meddelelse om, at Japanerne betragter deres Operationer i Provinsen Shekiang som endt, er Chiang-KaiCheks Hære kommet i den alleralvorligste Fare for Omringelse. Fra Syd, Sydvest og Øst støder de japanske Hære frem mod selve Hovedstaden Chungking, og hvis alt gaar efter det hidtidigt heldigt gennemførte Program, vil Hovedstadens Fald muligt kun være Spørgsmaalet om kort Tid. Det er vanskeligt at faa Øje paa, hvorfra Hjælpen i yderste Øjeblik skulde komme til det haardt trængte Kina. Den vigtigste Tilførselsaare, Birma-vejen, er forlængst afskaaret, og efter at Japanerne næsten til 100 pCt. har besat de kinesiske Kyster eller i hvert Fald behersker dem, er den røde Marskal ogsaa afskaaret fra søværts Tilførsler.

Foranlediget af de tyske U-Baade, der opererer 7000 km fra Hjemlandet, maa endelig nævnes de store Skib-sænkninger udfor Amerikas Østkyst, som steds bliver mere følelige for den amerikanske Krigsmaterieltransport.

— — —
Saaledes tyder alt paa, at Krigen i Kina nu nærmer sig sin Afslutning med stærke Skridt, efter at den har raset lige siden 1936. Naturligvis har det ogsaa kostet Japanerne store Ofre at naa saa vidt, men til Gengæld ser man nu klart det japanske Hovedmaal tone frem forude, nemlig *det hele og absolutte Herredømme over det asiatiske Storrøm*. Fra nationalsocialistisk Side har man altid anerkendt dette Maals Berettigelse, saa der er kun Grund til at hilse denne Udvikling med Glæde og Tilfredshed!

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk